

۱۳۸۳/۰۲۹۰۹۹۷۰۹۷۰۴/۲ و ۱۳۸۲/۰۲۹۰۹۹۷۰۹۷۰۴/۲ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با توجه به اینکه به موجب تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری شروط بازنشستگی پیش از موعد کارکنان سازمان پیش بینی شده و به لحاظ عدم شمول کارکنان سازمان به تصویب نامه شماره ۱۴۱۴/۱۰۱ ت - هیأت وزیران وجود مقررات خاص بازنشستگی برای کارکنان یاد شده که اقدامات سازمان وفق مبنای قانونی بوده و سازمان تخلفی انجام نداده لذا شکایت غیرموجه و حکم به رد شکایت صادر و اعلام می گردد. رأی صادره ظرف بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان می باشد.

در اثر تجدیدنظرخواهی از رأی شماره ۱۳۸۳/۰۲۹۰۹۹۷۰۹۷۰۴/۲ شعبه ۲۰ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۸/۴/۲۲ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۱۰۲۳ با استدلال زیر رأی مذکور را نقض می کند:

با امعان نظر به اینکه به موجب تصویر حکم کارگزینی ارائه شده شاکی در بیمارستان تأمین اجتماعی تاکستان به عنوان کاردارن آزمایشگاه مشغول به ایفاء وظیفه می باشد و نظر به اینکه مشارالیه در شمول مصوبه هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۱۱/۹ در خصوص بهره مندی از مزایای مشاغل سخت و زیان آور قرار دارد و دلیل و مدرک متقنی از ناحیه تأمین اجتماعی که تجدیدنظرخواه را از مصوبه هیأت وزیران خارج نماید، ابراز و اقامه نگردیده لذا تجدیدنظرخواهی موجه تشخیص به استناد ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ضمن نقض دادنامه مارالذکر حکم به ورود شکایت و بهره مندی از مزایای مزبور صادر و اعلام می گردد. رأی اصداری قطعی است.

رأی شماره ۱۳۸۲/۰۲۹۰۹۹۷۰۹۷۰۴/۲ به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۷/۱۱/۹ شعبه ۱۵ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است. ولیکن در اجرای ماده ۷۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری شعبه ۱۷ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۹/۲/۲۸ - ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۶۵۰۰۵۵۳ ضمن نقض دادنامه تجدیدنظر و متعاقب آن نقض دادنامه بدوی، به شرح زیر حکم به ورود شکایت صادر کرده است:

در خصوص درخواست اعمال ماده ۷۹ قانون تشکیلات نسبت به دادنامه فوق الذکر با توجه به مستندات پیوست پرونده ملاحظه می گردد مشارالیه طبق احکام کارگزینی پیوست از کادر کارشناس آزمایشگاه تشخیص طبی واحد سازمانی بیمارستان ذکریای رازی قزوین با بیش از ۲۷ سال سابقه کار با توجه به ماده ۱۱۴ قانون تأمین اجتماعی ضوابط سنی و مدت خدمت برای احتساب مستمری کارکنان سازمان قبل از موعد مقرر تابع ضوابط و مقررات استخدام کشوری و اصلاحات بعدی آن خواهد بود که در حال حاضر ماده ۱۰۳ و تبصره ۱ قانون مدیریت خدمات کشوری حاکم است. علیهذا با توجه به مراتب فوق ایشان دارای شرایط مقرر قانونی بوده، بنابراین ضمن نقض دادنامه تجدیدنظر و متعاقب آن نقض دادنامه بدوی حکم به ورود شکایت صادر و اعلام می نماید. رأی صادره قطعی است.

ج: شعبه ۴۶ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده های شماره ۹۷۰۹۹۸۰۹۰۲۹۰۳۸۹۰ و ۹۷۰۹۹۸۰۹۰۲۹۰۲۷۹۰ با موضوع دادخواست خانم ها پریسا پسندیده و صدیقه کمال زاده به طرفیت ۱- اداره کل درمان استان تهران ۲- تأمین اجتماعی غرب تهران و به خواسته الزام به صدور حکم بازنشستگی با احتساب سوابق شغلی در مشاغل سخت و زیان آور به موجب دادنامه های شماره ۱۳۹۷/۱۱/۲۹ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۲۹۰۵۱۳۷ و ۱۳۹۷/۱۱/۲۹ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۲۹۰۰۶۱۹ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص شکایت مطروحه به شرح موصوف نظر به اینکه مطابق ماده ۶۴ آیین نامه استخدامی سازمان تأمین اجتماعی با کارکنان سازمان از لحاظ بازنشستگی، از کارافتادگی کلی و فوت طبق مقررات قانون تأمین اجتماعی رفتار خواهد شد و ماده ۱۱۴ قانون تأمین اجتماعی نیز ضوابط سنی و مدت خدمت برای احتساب مستمری بازنشستگی کارکنان سازمان پیش از موعد مقرر را تابع ضوابط و مقررات قانون استخدام کشوری دانسته است و با عنایت به اینکه تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری که جایگزین قانون استخدام کشوری شده است، بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور را مشروط به تحقق دو شرط نموده است: ۱- اختیار دستگاه اجرایی با بازنشستگی «عبارت دستگاه اجرایی... می تواند... در صدر ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری» ۲- داشتن حداقل سابقه ۲۵ سال سابقه «تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری» علیهذا نظر به اینکه شاکی فاقد شرایط مذکور بوده لذا شکایت مطروحه غیر موجه تشخیص و با استناد به مواد ۱، ۱۰، ۱۷ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری قرار رد شکایت مطروحه را صادر و اعلام می گردد. قرار صادره ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان خواهد بود.

آراء مذکور به موجب دادنامه های شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۱۵۴۵ - ۹۸۰۹۹۷۰۶/۱۷ و ۱۳۹۸/۶/۱۷ - ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۵۰۰۷۰۸ - ۱۳۹۸/۳/۲۸ به ترتیب در شعب ۲۰ و ۱۷ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

د: شعبه ۵۲ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده های شماره ۹۷۰۹۹۸۰۹۰۱۲۰۰۶۷۱ و ۹۷۰۹۹۸۰۹۰۱۲۰۰۷۰۱ با موضوع دادخواست های خانم ها لیلا محمدیان و نگین عظیم زادگان به طرفیت سازمان تأمین اجتماعی استان قزوین - تهران و به خواسته الزام سازمان به صدور حکم بازنشستگی برابر مشاغل سخت و زیان آور و همچنین نسبت به کارمندان آزمایشگاه به موجب دادنامه های شماره ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۱۲۰۴۸۲۸ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۱۲۰۲۵۵۱ و ۱۳۹۷/۱۲/۲۵ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص شکایت خانم ها لیلا محمدیان و نگین عظیم زادگان به طرفیت تأمین اجتماعی استان قزوین به خواسته الزام خواندگان به صدور حکم بازنشستگی بر اساس مشاغل سخت و زیان آور و اعاده حقوق ترضیع شده، با توجه به مفاد دادخواست تقدیمی و ضمائم آن لایحه دفاعیه خواندگان نظر به اینکه شغل پرستاری از جمله مشاغل سخت و زیان آور می باشد و شاکیان بیش از ۲۰ سال در شغل مزبور اشتغال به کار داشته مطابق قانون بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی افراد مشمول با دارا بودن ۲۰ سال متوالی و یا ۲۵ سال متناوب می توانند از بازنشستگی قانون مذکور بهره مند شوند و با عنایت به رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره ۷۷۹ تا ۹۶۱ - ۱۳۹۶/۸/۱۶ که پرستاران شاغل در سازمان تأمین اجتماعی را مشمول قانون نحوه بازنشستگی جانبازان قرار داده لذا خواسته مشارالیهما را ثابت و وارد تشخیص و به استناد مواد ۱۰ و ۶۵ قانون دیوان عدالت اداری و تبصره ۲ ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و تبصره ۳ ماده واحده قانون جانبازان حکم به ورود شکایت و الزام خواندگان به اجابت خواسته شاکی صادر و اعلام می نماید. این رأی ظرف ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می باشد.

در اثر تجدیدنظرخواهی از رأی شماره ۱۳۸۲/۰۲۹۰۹۹۷۰۹۷۰۴/۲ شعبه ۲۰ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۱۵۹۰ - ۱۳۹۸/۶/۲۵ با استدلال زیر رأی مذکور را نقض می کند:

نظر به اینکه حسب ماده ۱۱۷ قانون مدیریت خدمات کشوری و رأی شماره ۲۳۷ - ۱۳۹۵/۱۰/۱۸ هیأت تخصصی دیوان عدالت اداری در امور کار و تأمین اجتماعی کارمندان سازمان تأمین اجتماعی تابع آیین نامه استخدامی خاص سازمان مصوب ۱۳۸۶ می باشند و شاکی به موجب احکام کارگزینی کارمند سازمان تأمین اجتماعی است و ماده ۱۱۴ قانون تأمین اجتماعی ضوابط سنی و مدت خدمت برای احتساب مستمری بازنشستگی کارکنان سازمان قبل از موعد مقرر تابع ضوابط و مقررات استخدام کشوری و تغییرات و اصلاحات بعدی آن دانسته است و از آنجا که قانون مدیریت خدمات کشوری جایگزین قانون استخدام کشوری شده است و از این رو کارکنان سازمان تأمین اجتماعی از حیث بازنشستگی پیش از موعد مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری از حیث سن و مدت خدمت می باشند و طبق تبصره (و) ماده ۱۰۳ قانون مذکور تقلیل سابقه قانونی مزبور در بند (الف) این ماده برای متصدیان مشاغل سخت و زیان آور ۵ سال دانسته است، مطابق بند (الف) و (ب) ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری کارکنان دستگاه های اجرایی از جمله سازمان تأمین اجتماعی در صورتی که مشمول قانون کار باشند می توانند حسب قانون با ۲۵ سال سابقه پرداخت حق بیمه به صورت متوالی و یا ۲۵ سال سابقه پرداخت حق بیمه به طور متناوب و احراز شرایط قانونی بازنشسته شوند و با التفات به اینکه شاکی به موجب دادخواست تقدیمی اعلام داشته دارای ۲۴ سال سابقه کار در آزمایشگاه مراکز بیمارستانی سازمان تأمین اجتماعی می باشد که به حد نصاب ۲۵ سال طبق مقررات فوق نمی رسد. لذا با وصف مراتب فوق تجدیدنظرخواهی وارد و رأی تجدیدنظر خواسته واجد ایراد تشخیص و مستنداً به ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ضمن نقض رأی موصوف به استناد بند ۲ ماده ۱۰ و ماده ۶۳ قانون مرقوم حکم به رد شکایت صادر و اعلام می گردد. این رأی قطعی است. دفتر نتیجه ثبت وفق مقررات اقدام قانونی معمول گردد.

رأی شماره ۲۵۵۱-۱۲۰۹۹۷۰۹۷-۹۷/۷/۱۶۱۳۹۷ به موجب دادنامه شماره ۲۳۸-۹۸۰۹۹۷۰۹۵۵۶۰۰-۱۳۹۸/۱/۳۱ شعبه ۱۵ تجدیدنظر تأیید شده است. ولیکن در اجرای ماده ۷۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، شعبه ۱۸ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۳۱۹۰-۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۷۰۳-۱۳۹۸/۱۰/۱۵، رأی شعبه ۱۵ تجدیدنظر را نقض کرده و به شرح زیر حکم به رد شکایت صادر کرده است:

باعنایت به مجموع اوراق پرونده های بدوی و تجدیدنظر و مستندات ابرازی، نظر به اینکه مطابق ماده ۶۴ آیین نامه استخدامی سازمان تأمین اجتماعی یا کارکنان سازمان از لحاظ بازنشستگی، از کارافتادگی کلی و فوت طبق مقررات قانون تأمین اجتماعی رفتار خواهد شد و ماده ۱۱۴ قانون تأمین اجتماعی نیز ضوابط سنی و مدت خدمت برای احتساب مستمری بازنشستگی کارکنان پیش از موعد مقرر را تابع ضوابط و مقررات قانون استخدام کشوری دانسته است و با عنایت به اینکه تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری که جایگزین قانون استخدام کشوری شده است، بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور را مشروط به تحقق دو شرط نموده است. ۱- اختیار دستگاه اجرایی با بازنشستگی «عبارت دستگاه اجرایی... می تواند. . . در صدر ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری ۲- داشتن حداقل ۲۵ سال سابقه «تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری» علیهذا نظر به اینکه شاکی فاقد شرایط مذکور بوده و در زمان تقاضا دارای ۲۰ سال سابقه اشتغال بوده است، با تشخیص موجه و وارد بودن تقاضای اعمال ماده ۷۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری و ضمن نقض دادنامه های صدرالذکر، حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می گردد. این رأی قطعی است.

هـ: شعبه ۶۶ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۰۸۸۹-۱۶۰۱۶۰۹۹۸۰۹۰۹۷۰۹۷ با موضوع دادخواست آقای علی احمدوند به طرفیت مدیریت درمان سازمان تأمین اجتماعی و به خواسته الزام به بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور در رشته تکنسین اتاق عمل به موجب دادنامه شماره ۱۱۸۶-۹۸۰۹۹۷۰۹۰۱۶۰۱۳۹۸/۴/۳ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

مطابق ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان و ماده ۱ آیین نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۸۵/۲/۱۰ کلیه وزارتخانه ها و . . . سازمان هایی که مشمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است می توانند شاغلین مشاغل سخت و زیان آور را با داشتن حداقل ۲۰ سال تمام سابقه قابل قبول بازنشسته نمایند. نظر به اینکه در خصوص این نوع بازنشستگی به دستگاه محل اشتغال اختیار داده شده که می تواند با شرایطی بازنشسته نماید و سازمان تأمین اجتماعی نیز که یک نهاد عمومی غیردولتی می باشد مخالف بازنشستگی شاکی که از کارکنان خودش می باشد، است قانوناً نیز مجوزی جهت الزام دستگاه مربوطه وجود ندارد لذا شکایت غیرموجه تشخیص و حکم به رد آن صادر و اعلام می گردد. رأی صادره ظرف ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می باشد.

رأی مذکور به موجب رأی شماره ۲۷۷۱-۹۵۶۹۰۹۷۰۹۸۰۹۹۷-۹۸/۹/۲۰ شعبه ۲۰ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۹/۱۸ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف - تعارض در آراء محرز است.

ب - اول: براساس رأی وحدت رویه شماره ۵۱۵-۱۳۸۷/۷/۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، سیاق عبارات تبصره ۲ اصلاحی ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب سال ۱۳۸۰ که براساس آن شاغلین مشاغل سخت و زیان آور می توانند با داشتن ۲۰ سال سابقه کار متوالی و یا ۲۵ سال متناوب در مشاغل مذکور بازنشسته شوند، با استفاده از واژه های کارگر و کارفرما و کارگاه، مبین حصر تسری حکم مقنن به مشمولین قانون کار است. بنابراین مستخدمین سازمان تأمین اجتماعی از شمول قانون کار و قانون اصلاح تبصره ۲ ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب سال ۱۳۸۰ خارج و بنابر ارجاع تبصره ۱ ماده ۶۴ آیین نامه استخدامی سازمان تأمین اجتماعی اصلاحی مصوب سال ۱۳۹۴ و ماده ۱۱۴ قانون تأمین اجتماعی مصوب سال ۱۳۵۴، از حیث بازنشستگی به سبب اشتغال در مشاغل سخت و زیان آور، تابع مقررات بخش عمومی و دولتی می باشند.

دوم: قوانین و مقررات بخش عمومی و دولتی حاکم بر موضوع بازنشستگی پیش از موعد به سبب اشتغال در مشاغل سخت و زیان آور عبارتند از: تبصره ۳ ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور مصوب سال ۱۳۶۷ و تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶.

سوم: براساس تبصره ۳ ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور مصوب سال ۱۳۶۷ «شاغلین مشاغل سخت و زیان آور که وظایف مربوط به شغل آنان باعث بروز ناراحتی های جسمی و روحی می گردد، می توانند با داشتن حداقل بیست سال سابقه خدمت بر اساس درخواست کتبی خود با حداکثر پنج سال ارفاق بازنشسته شوند.» بنابراین برخلاف صدر ماده واحده مذکور که براساس آن دستگاه های اجرایی در بازنشسته کردن مستخدمین معلول (اعم از جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی، معلولین حوادث ناشی از کار، بیماران ناشی از شرایط خاص کار و معلولین عادی) دارای اختیار می باشند، در مورد شاغلین مشاغل سخت و زیان آور چنین حکمی وجود ندارد و تبصره ۳ ماده واحده مذکور بر تکلیف دستگاه های اجرایی در موافقت با درخواست بازنشستگی مستخدم واجد شرایط به سبب اشتغال در مشاغل سخت و زیان آور دلالت دارد و این تبصره جزو قوانین آمره بوده و لازم الاتباع است.

چهارم: براساس تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶ به عنوان آخرین اراده قانونگذار در مورد بازنشستگی متصدیان مشاغل سخت و زیان آور در دستگاه های اجرایی، سابقه خدمت لازم برای متصدیان مذکور جهت بازنشستگی پیش از موعد، بیست و پنج سال لحاظ شده اما با توجه به حکم ماده ۱۲۷ قانون مدیریت خدمات کشوری که براساس آن مقرر شده: «کلیه قوانین و مقررات عام و خاص... مغایر با این قانون از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون لغو می گردد.» و با عنایت به اینکه قلمرو تبصره ۳ ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور مصوب ۱۳۶۷ و تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری یکسان و ناظر بر بازنشستگی پیش از موعد شاغلین مشاغل سخت و زیان آور در دستگاه های اجرایی است، با تصویب قانون مدیریت خدمات کشوری جهت بازنشستگی شاغلین مذکور، شرط سابقه اشتغال از بیست سال به بیست و پنج سال افزایش یافته لکن سایر شرایط مورد حکم مقنن در تبصره ۳ ماده واحده مذکور از جمله درخواست بازنشستگی مستخدم و تکلیف دستگاه اجرایی در موافقت با درخواست بازنشستگی مستخدم واجد شرایط همچنان مجری می باشد چرا که تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری به عنوان قانون لاحق در این موارد متضمن حکم مغایری نبوده و دستگاه های اجرایی در حال حاضر مکلفند با درخواست بازنشستگی مستخدمان متصدی مشاغل سخت و زیان آور که به بیست و پنج سال سابقه اشتغال رسیده اند، موافقت کنند.

پنجم: هر چند صدر ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری ناظر بر شرایط اختیاری دستگاه اجرایی برای بازنشسته کردن کارکنان خود می باشد ولی مفاد تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مذکور صرفاً ناظر بر تعیین شرط سابقه برای مشاغل سخت و زیان آور است و اگر غیر از این تفسیر شود، جمع بین تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره ۳ ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان دچار تعارض خواهد شد، با این توضیح که اگر کارمند با ۲۰ سال سابقه درخواست بازنشستگی نماید به لحاظ سخت و زیان آور بودن موضوع، دستگاه مکلف است او را طبق تبصره ۳ ماده واحده بازنشسته نماید ولی اگر با ۲۵ سال سابقه درخواست دهد دستگاه اختیار دارد که او را بازنشسته نماید ولی بر اساس نظریه مذکور در بند ۴ این رأی و طبق قاعده «الجمع مهما امکن اولی من الطرح» و بین تبصره ۳ ماده واحده قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان آور و تبصره ۱ ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری جمع منطقی صورت می گیرد بدین نحو که فقط شرط سابقه برای بازنشستگی سخت و زیان آور از ۲۰ سال به ۲۵ سال افزایش می یابد.

بنابر مراتب یاد شده، آراء شماره ۳۱۹۰-۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۷۰۳-۱۳۹۸/۱۰/۱۵ شعبه ۱۸ تجدیدنظر، ۱۵۹۰-۹۸۰۹۹۷۰۹۵۶۹۰۲-۹۸/۶/۲۵-۹۸۰۹۹۷۰۹۰۱۶۰۱۱۸۶ شعبه۶۶ بدوی دیوان عدالت اداری که به موجب رأی شماره ۲۷۷۱-۹۵۶۹۰۹۷۰۹۸۰۹۹۷-۹۸/۹/۲۰ در شعبه ۲۰ تجدیدنظر تأیید شده، مبنی بر رد شکایت در حدی که متضمن مراتب فوق الذکر است، صحیح و موافق مقررات است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

چاپ قانون 